

Til § 11.

13) § Linie 3 ændres „Brudeparrets“ til „Egteparrets“.

Til § 12.

14) § Linie 1 ændres „i“ til „paa“ og i Linie 4 „bør“ til „skal“.

15) § Linie 4 ændres „Bruden“ til „Hustruen“ og i Linie 6 „Bruden“ til „hun“. (Vedtages dette ændres „Bruden“ i § 13, Linie 3, til „Hustruen“).

De stillede Vædringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, og Lovforslaget i dets Helhed fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Svend Høgsbro): De 15 Vædringsforslag, der ere stillede til denne Behandling, ere alle af rent sproglig og redaktionel Natur paa et enkelt nær, nemlig det, der er stillet under Nr. 6, men ogsaa dette Forslag er kun af underordnet Betydning, idet det kun gaar ud paa at afhjælpe en Uklarhed, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) fandt var til Stede i § 1 Nr. 10 angaaende Ektepagter. Han mente, at det ikke var klart udtrykt, hvad der ganske vist var vor Tanke, at Ektepagter for at kunne gøres gældende over for Parternes Kreditorer skulle være tinglæste. Da der nu var gjort opmærksom paa, at en saadan Uklarhed kunde være til Stede, have vi fundet det rigtig at imødekomme denne Anke ved at stille dette Vædringsforslag, som jeg altsaa anbefaler tilligemed de øvrige Vædringsforslag og Sagen i dens Helhed til Tingets Vedtagelse. Jeg finder i alt Fald i Øjeblikket ikke Anledning til at komme nærmere ind paa Sagens Realitet.

H. Holm: Efter den Form, som Fler-tallet gav denne Sag ved anden Behandling, har jeg for mit Vedkommende maattet overveje, om jeg kunde give Forslaget min Stenime ved denne sidste Behandling her i Salen, og denne Overvejelse er ikke falden mig saa ganske let. Jeg har nemlig altid næret et levende Ønske om, at vi snarest muligt kunde faa den kirkelige Vælske gjort til en frivillig Sag, ligesom det efterhaanden er blevet Tilfældet med de andre kirkelige Handlinger, og jeg tilstaar, at jeg ikke har troet, at der let skulde komme til at foreligge et Forslag om denne Sag, som jeg skulde have ondt ved at give min Stemme. Havde

det foreliggende Forslag kun drejet sig om at gøre borgerligt Ektefæst til almindelig Regel for alle, vilde jeg heller ikke have været i Tvivl. Jeg vilde da have kunnet stemme derfor, fordi jeg billigede Tanken deri, selv om jeg ikke var tilfreds med den Form, det havde faaet ved anden Behandling. Thi ganske vist ved jeg, at vi ved en tredje Behandling ikke stemme om Tanker, men om udformede Lovforslag, og jeg ved jo ogsaa, at naar man stemmer for et Forslag i en Form, som man i Grunden ikke billiger, risikerer man, at det ved senere Lejligheder bliver revet en i Næsen, at man har stemt for den og den bestemte Form, og at man derfor er bunden til at staa ved den. Jeg oplevede jo endog ved 2den Behandling, at der blev rettet et Angreb imod mig, fordi jeg ikke nu stod ved nogle Forslag, som i 1881—82 fremkom som foreløbige Vædringsforslag i en foreløbig Betænkning, som man den Gang udtrykkelig tog Forvaring imod, at man skulde føle sig bunden ved. Men dels er jeg for længst kommen ud over det Standpunkt, hvor man lægger Vægt paa Nigt, og dels tror jeg, som jagt, at jeg uden stor Betænselighed kunde stemme for Loven, hvis den kun angik borgerligt Ektefæst, da vi alle vide, at Forslaget, som det nu foreligger, ikke har nogen Udfigt til at blive til Lov, men at det i sin nuværende Skikkelse nærmest maa betragtes som et Diskussionsemne, som et Forslag, der lægges frem for den offentlige Mening her i Landet til Drøftelse. Min Stilling maatte da blive den samme som den, jeg indtog i 1881—82 til de Vædringsforslag, der den Gang forelaa. Da gif jeg med til som foreløbige Forslag at opstille nogle Vædringsforslag, som jeg just ikke i og for sig billigede, men med Henhyn til hvilke jeg ikke vilde stille mig fra dem, der i Princippet vare enige i Sagen. Paa samme Maade vilde jeg kunne tage Sagen nu, og skønt jeg ikke er enig i Lovens Eufeltheder, kunde jeg dog stemme med dem, der i Princippet ere enige i at gaa til borgerligt Ektefæst. Hvad der imidlertid har Hovedvanskeligheden for mig, er den Omstændighed, at der her ikke blot er Tale om borgerligt Ektefæst, men at der i det ene Forslag i Virkeligheden er sammensluttet to Forslag om forskellige Materier, et om at indføre en anden Form for Indgaaelse af Ektefæst, og et andet Forslag, som gaar ud paa at paabyde tvungne Ektepagter. Det sidste har jeg jo tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en uheldig Foranstaltning, som jeg ikke vil kunne give min Tilslutning. Det er ikke, fordi jeg ikke forstaar eller ikke